

הקרב על נינט // "זרמון גבה עמלת יתר בהיקף 3.6 מיליון שקל מדלתא"

משרד הפרסום אדלר חומסקי מגיב לתביעה של זרמון בטענה כי הזכויות של קמפיין דלתא שייכות לו: "זרמון מנסה לסחוט כספים" ■ זרמון בתגובה: "חומסקי הוא עסקן יותר מפרסומאי, הוא לא מתבייש לגנוב קרייאטיב"

14:28 21.02.2013 מאת: **נתי טוקר**

"מר אילון זרמון מתגלה כאדם חסר תום לב בעל כוונות זדון, אשר בחר לנהל הליך משפטי ריק מתוכן במטרה לסחוט כספים מאת הנתבעות" - כך טוען משרד הפרסום אדלר חומסקי במענה לתביעה שהגיש נגדו זרמון. "התובעה דנא איננה אלא פרפורי הגסיסה האחרונים של משרד הפרסום זרמון ואין בה אלא ניסיון נואל להוצאת כספים שלא כדין".

בסוף 2012 הגיש משרד הפרסום זרמון DDB, שבבעלות הפרסומאי אילון זרמון, תביעה על סך 7 מיליון שקל ממשרד הפרסום אלדר-חומסקי-ורשבסקי בטענה כי המשרד עושה שימוש בקרייאטיב ובמהלך המיתוג עבור קמפיין דלתא בכיסובה של נינט טייב. לטענת זרמון, הקונספט הפרסומי, כמו גם הרעיון והגיוס של טייב, נעשה במשרדו והוא בעל הזכויות.

תקציב הפרסום של דלתא טופל במשך כעשור בזרמון - ועבר לאדלר חומסקי במאוס 2012. זרמון ושותפו הדר גולדמן נפרדו במהלך 2012, כאשר זרמון רכש את חלקו של גולדמן. זרמון טוען בכתב התביעה, כי לפני אותה תקופה הוא קיים פגישות עם איל חומסקי, מבעלי אדלר חומסקי, בנוגע לרכישת המשרד, ובדיעבד התברר לו כי חומסקי עשה שימוש במידע שבדידו כדי להעביר לידי איל חומסקי הפרסום של דלתא. לטענתו, מגיע לו תשלום עבור הקונספט הפרסומי שגובש במשרדו.

בכתב ההגנה נטען כי זרמון עצמו כלל לא היה מעורב בקמפיין דלתא. לפי טענת אדלר, ב-2002, לאחר שנה אחת בלבד של עבודה עם זרמון, הוחלט בדלתא כי מעתה ואילך העבודה תעשה אך ורק מול גולדמן לאחר שבין זרמון ומנהלי דלתא היתה אווירה ערוכה וחילוקי דעות. לאחר שהתברר כי גולדמן עוזב את המשרד, הוחלט בדלתא להעביר את תקציב הפרסום למשרד פרסום אחר, ולאחר בחינה של שלושה משרדים הוחלט לבחור באדלר.

עוד נטען כי הזכויות של החומרים הפרסומיים הם של דלתא, לאחר שצוותי הקרייאטיב של החברה הם אלה שעמלו על גיבוש הקונספט הפרסומי. באדלר גם טוענים כי היוזמה לגייס את טייב היתה של דלתא עצמה ולא של זרמון, וכי מי שהביא לסגירה החוזה עמה היה מנכ"ל דלתא ולא זרמון. באדלר גם מדגישים כי מלבד השימוש בנינט כפרזנטורית, כל הקמפיין שבוצע עבור דלתא הינו קמפיין חדש שאינו קשור כלל לקמפיין שנוצר בזרמון ולא עלה לאוויר מעולם.

בנוגע למו"מ שקיים עמו חומסקי לרכישת המשרד, בכתב ההגנה מודגש כי המו"מ התקיים מצד חומסקי בתום לב, ודווקא זרמון הוא זה שעשה שימוש במו"מ כדי לשפר עמדות במו"מ מול שותפו גולדמן כאשר רכש את חלקו. ראייה לכך, נטען בכתב ההגנה, היא העובדה שזרמון עצמו הוא זה שהודיע לחומסקי על

הפסקת המו"מ בין הצדדים.

באדלר מסבירים כי כתב התביעה היה אמור להיות מוגש נגד דלתא, ולא נגד אדלר. ואולם לטענתם, לזרמון התברר כי אם יגיש תביעה נגד דלתא, החברה תגיש נגדו תביעה בהיקף של מיליוני שקלים בגין גביית עמלות יתר "בחוסר תום לב", ולכן בחר זרמון לתבוע את אדלר בלבד ולא את דלתא. באדלר גם מבהירים כי היקף עמלת היתר שגבה זרמון מדלתא הגיע ל-3.6 מיליון שקל. אם אכן התביעה תאושר, הרי שעומדת להם זכות קיזוז בשל המחאת זכות שהעניקה דלתא למשרד הפרסום על היקף עמלת היתר.

מזרמון DDB נמסר בתגובה: "חומסקי הוא יותר עסקן מפרסומאי. דבריו היום הם ניסיון להסית את תשומת הלב מן האמת הפשוטה והיא שחומסקי גנב מזרמון DDB קריאייטיב ובהתנהלותו הוא מבזה את ענף הפרסום כולו. איננו מופתעים מנכונותו של חומסקי לנסות ולהכפיש את זרמון ללא בסיס, כמו גם מהרמה היחודה של טענותיו.

"עוד טרם שזרמון DDB הגישה את התביעה, חומסקי ניסה למנוע את הגשתה בכל דרך והציע לשלם סכומי פשרה בלי מבטלים ואף העביר איומים. בין האיומים שחומסקי העביר, הוא הבטיח להכפיש את זרמון בתקשורת, ולהמציא טענות שכנגד יש מאין - וכך בדיוק הוא עושה כעת. כולם יודעים שחומסקי הוא יותר עסקן מפרסומאי, ובניגוד לקולגות שלו, הוא לא מכבד את הענף ולא מתבייש לגנוב קריאייטיב מאחרים בלי לשלם. אנו סמוכים ובטוחים שהאמת לגבי חומסקי ופועלו תצא לאור בבית המשפט ומחכים לכך בכיליון עיניים".

התביעה של זרמון הוגשה באמצעות עו"ד אופיר צברי, דיבון פרקש ורעות כמוס ממשרד צברי-יובל ושות'. את אדלר חומסקי מייצגים עורכי הדין שמוליק קסוטו, **שרון סחאי** ויובל בנדר.